

SERMONES S. EPHRÆM SYRI
Ex Bibliotheca Mediceo-Laurentiana.

DE virtutibus & vitiis. Prologus. μακάριος ὁ τῶν ὑμῶν ζώω. Hic sermo, una cum sequentibus, usque ad numerum LXXVI., exstat in Bibliotheca Mediceo-Laurentiana, in VIII. Pluteo Codice I. Est autem Codex ms. Graecus membranaceus in folio magno, constans chartis scriptis 384. undecimi circiter seculi: cui olim per errorem exterior titulus ita inscriptus fuerat: τῷ ἐν ἀγγλῶν Γεωργίου Ἐκκερσοῦ Ὁμιλίαι. Codex I. B. & in prima pagina initio superioris marginis: *Ornelius Sancti Joannis CP.* Sed doctissimus vir Antonius Maria Biscionius quum Codicem istum rite perpendisset, non Chrysostomum, sed Ephræmum Syrum Homiliarum seu Sermonum hujusmodi auctorem esse deprehendit. Hunc autem Catalogum a cl. Fridiano Fridiani descriptum, Franciscus Boncorius Neapolitanus singulari & exquisita Philosophiæ, Mathematicæ, ac Medicinæ eruditione peritiaeque, & linguarum cognitione insignis, Catholice Majestatis & Regiæ Celsitudinis Caroli Hispaniarum Infantis Medicus, ex urbe Florentia ad nos humanissime transmisit.

2. Περὶ φόβου Θεοῦ. De timore Dei. Μακάριος ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος. p. 2.
3. Περὶ ἀφοβίας. De fiducia. Ὁ μὴ ἔχων τὸ φόβον. p. 2. terg.
4. Περὶ ἀγάπης. De charitate. Μακάριος ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. p. 3.
5. Περὶ τῆς μὴ ἔχοντων ἀγάπην. De non habentibus charitatem. Ἀδελφός, καὶ παλάτιος. p. 4.
6. Περὶ μακροθυμίας. De longanimitate. Μακάριος ἀληθῶς ὁ ἀνθρώπος. p. 4. terg.
7. Περὶ ὑπομονῆς. De patientia. Μακάριος ἀδελφοί ὡς ὑπομονῶν. p. 5.
8. Περὶ τῆς μὴ ἔχοντος ὑπομονῆς. Ἀδελφός, καὶ παλάτιος. p. 6.
9. Περὶ ἀργυρίας. De lenitate. Μακάριος ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὁ μὴ ῥαδίως ὀργιζόμενος. p. 6. terg.

Tom. I.

10. Περὶ ὀξυχολίας. De proclivitate ad iram. Ὁ ὃ πρὸς ὀξυχολίαν. p. 7.
11. Περὶ σφοδρότητος. De mansuetudine. Μακάριος ἀνθρώπος ἀληθῶς. p. 7. terg.
12. Περὶ πονηρίας. De improbitate. Ὁρνεὶν ὡς ἀδελφοί καὶ. p. 8. terg.
13. Περὶ ἀληθείας. De veritate. Μακάριος ὅς ἐν ἀληθείᾳ. p. 9. t.
14. Περὶ ψεύδους. De mendacio. Ἀδελφός, καὶ παλάτιος. p. 9. t.
15. Περὶ ὑπακοῆς. De obedientia. Μακάριος ὅς ἐκτελεῖται. p. 10.
16. Περὶ ἀνοποσιτίας, καὶ γογγυσμῶν. De inobedientia, & murmuratione. Ἐπικατάρατος ὃ καὶ παλάτιος. p. 10. terg.
17. Περὶ τῆς μὴ ἔχων ζήλον ἢ φθόνον. De non habenda emulationem, aut invidiam. Μακάριος ὅς φθόνον καὶ ζήλον ἔχει ὑπετάγη. pag. 11. terg.
18. Περὶ φθόνου καὶ ζήλου. De invidia, & emulatione. Ὁ ὃ ἐν τούτοις ἐαυτὸν καταλύει. p. 12.
19. Περὶ τῆς μὴ εἶναι λοιδόρον. Quod convitiatorem non esse oporteat. Μακάριος καὶ τελομακάριος ὁ τῶν γλαύκων. p. 13.
20. Περὶ λοιδωρίας καὶ λοιδώρων. De maledicentia, & maledicentibus. Ὁ ἐπὶ λοιδωρίας ἐπέρων ἡ δόλιμος ἔπος φανερός ἐστὶν ὅτι. p. 13. terg.
21. Περὶ ἐγκρατείας. De continentia. Μακάριος ἀληθῶς καὶ τελομακάριος ὁ ἐγκρατεῖα φυλάξας. p. 14.
22. Περὶ ἀκρασίας. De intemperantia. Ὁ ὃ ἀκρατὴς καὶ μὴ ἐγκρατείας ἔχων. p. 15.
23. Ἐλεγχος αὐτῶν καὶ ἑξομολόγησις. Redargutio sui ipsius, & confessio. Ἀδελφοί συμπαιθεῖτε μοι. p. 17.
24. Πρὸς καθάρσειν ὑπερηφανίας. Ad everisionem superbie. Ματὰ πάσα ἀσκησις. pag. 22.
25. Λόγος κατανηκτικός. Sermo de compunctione animi. Δεῦτε ἀγαπητοί. p. 27. terg.
26. Τῷ ἀσπιδεὶ μετανόιας. Eiusdem de poenitentia. Καρπὸς πολυφόρος ἐστὶν. p. 39. t.
27. Λόγος